

Zadeva C-342/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

23. julij 2020

Predložitveno sodišče:

Helsingin hallinto-oikeus (Finska)

Datum predložitvene odločbe:

9. julij 2020

Pritožnica:

„A“ SCPI

DELOVNI DOKUMENT

HELSINGIN

HALLINTO-OIKEUS
(UPRAVNO SODIŠČE V
HELSINKIH, FINSKA)

VMESNI SKLEP

registrska številka

9. julij 2020 04255/19/8108

Finlex

Zadeva

Predlog Sodišču Evropske unije za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)

Pritožnica

„A“ SCPI
Pooblaščenec: Asianajaja Mikko Larvala

Stranki, zaslišani v zadevi

Veronsaajien
oikeudenvallontayksikkö (organ za varstvo pravic davčnih upravičencev, Finska)

Izpodbijana odločba

„A“ SCPI
Sklep št. P0069824222 Verohallinto (davčna uprava, Finska) z dne 13. junija 2019 v zvezi z vnaprejšnjim davčnim stališčem o obdavčitvi dohodkov

Predmet postopka

1. V skladu z Laki verotusmenettelystä (zakon o davčnem postopku) lahko Verohallinto (davčna uprava, Finska) na zahtevo davčnega zavezanca izda zavezujoče vnaprejšnje davčno stališče o obdavčitvi. V vlogi za izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča vlagatelj navede podatke, ki so nujni za odločitev v zadevi.
2. Davčna uprava mora na zahtevo vlagatelja pri obdavčitvi upoštevati pravnomočno vnaprejšnje davčno stališče. Zoper vnaprejšnje davčno stališče davčne uprave je dopustna tožba pri Hallinto-oikeus (upravno sodišče). Pritožbo zoper odločbo upravnega sodišča je mogoče vložiti le, če to dopusti Korkein Hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče).

3. Družba „A“ SCPI (v nadaljevanju tudi: vlagateljica) je v postopku v glavni stvari, ki poteka, pri davčni upravi vložila vlogo za izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča za davčni leti 2019 in 2020, kot je predstavljeno v nadaljevanju. Vlagateljica je zoper vnaprejšnje davčno stališče davčne uprave za davčno leto 2020 vložila tožbo pri Hallinto-oikeus (upravno sodišče).
4. V tej zadevi gre za razlago členov 49, 63 in 65 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

Vloga za izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča, naslovljena na davčno upravo, in vnaprejšnje davčno stališče davčne uprave

Vloga za izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča, naslovljena na davčno upravo

5. Vlagateljica je investicijski sklad francoskega prava v obliki družbe s spremenljivim kapitalom (Société Civile de Placement Immobilier à Capital Variable), ki vlaga v nepremičnine v Franciji ali euroobmočju. Naložbene objekte oddaja v najem poslovnim subjektom. Vrednost investicijskega sklada je konec leta 2017 znašala približno 32 milijonov EUR. Družba je imela naložbe v štirih nepremičninah v štirih različnih državah euroobmočja. Konec leta 2017 je imela 926 lastnikov deležev.
6. Vlagateljica je pravna oseba francoskega prava, ki pa jo zastopa in zanjo sprejema vse sklepe, ki so potrebni po zakonu in v skladu s statutom družbe, le družba po imenu „A“ SAS („A“ Asset Management, Société par actions simplifiée), ki tudi upravlja sklad. Vlagateljica sama ne more sklepati pravnih poslov. Vlagateljico nadzira francoski finančni nadzorni organ in je alternativni investicijski sklad v smislu Direktive 2011/61/EU.
7. Vlagatelji opravljajo svoje naložbe z vpisom deležev vlagateljice. Vlagatelji lahko z deleži opravljajo tudi medsebojne posle. Družba lahko deleže tudi umakne, vendar načeloma samo v takšnem obsegu, kolikor jih je bilo na novo vpisanih. V nasprotnem primeru je tečaj ob umiku precej nižji.
8. Letna donosnost na deleže vlagateljev je enaka neto dobičkom od najemnin vlagateljice in njenim drugim finančnim dohodkom. O razdelitvi dobička odloča skupščina. Tretjim osebam za svoje obveznosti odgovarja družba, vlagatelji pa za obveznosti družbe odgovarjajo sekundarno.
9. Vlagateljica v Franciji ni zavezanka za plačilo davka od dohodkov, ampak je davčno pregleden subjekt. Vlagatelji so zavezanci za plačilo davka tako od dobička, prejetega od svojih deležev, kot tudi od dobička, ustvarjenega pri prodaji ali umiku deležev.
10. Vlagateljica je nameravala junija 2019 podpisati prodajno pogodbo o nakupu delnic dveh finskih vzajemnih nepremičninskih delniških družb. Ti nepremičninski delniški družbi imata v lasti nepremičnine, ki so namenjene

trgovini na drobno. Vlagateljica želi po opravljeni transakciji na Finskem oddati v najem prostore nepremičnin, ki jih obvladuje zaradi lastništva delnic nepremičninske delniške družbe. Poleg tega vlagateljica razmišlja o tem, da bi na Finskem s pridobitvijo delnic drugih vzajemnih nepremičninskih delniških družb ali z neposrednimi naložbami dodatno vložila v nepremičnine. Cilj vseh naložb vlagateljice je dolgoročno lastništvo, saj mora imeti nepremičnine v lasti vsaj pet let. Po izteku tega obdobja lahko finske nepremičnine in delnice nepremičninske delniške družbe proda in z odsvojitvijo ustvari dobiček.

11. Vlagateljica in družba „A“ SAS, ki je odgovorna za sprejemanje njenih sklepov, imata svoj glavni sedež v Parizu, podružnice pa tudi drugje v srednji Evropi, vendar nobena od njiju na Finskem nima poslovnih prostorov ali druge poslovne enote, iz katere bi se, pa čeprav le delno, upravljale finske nepremičninske naložbe ali sprejemali sklepi v zvezi z njimi. Družba „A“ SAS finske naložbe v celoti upravlja iz Francije. Družba „A“ SAS je pooblastila družbo BDO, da ji pomaga pri upravljanju finskih zadev v zvezi z DDV.
12. Iz finskega Tuloverolaki (zakon o davku od dohodkov, TVL) in konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, sklenjene med Finsko in Francijo, jasno izhaja, da je vlagateljica na Finskem načeloma zavezanka za plačilo davka od dohodkov od najemnin, prejetih tako za nepremičnine, ki jih ima v neposredni lasti, kot tudi za prostore, ki jih obvladuje zaradi lastništva delnic vzajemne nepremičninske delniške družbe, ki so bili vsi ustvarjeni na Finskem. Ker se finški investicijski sklad pri obdavčitvi dohodka obravnava kot pravna oseba in je zato oproščen davka od dohodkov, je treba v obravnavani zadevi ob upoštevanju načela prostega pretoka kapitala iz PDEU in Sporazuma EGP odločiti, ali ni treba davčne oprostitve uporabiti tudi za tuje sklade, ki so primerljivi s finskimi investicijskimi skladi. V skladu z določbami TVL so finški in francoski investicijski skladi različno obdavčeni zgolj zaradi države sedeža investicijskega sklada.
13. Vlagateljica meni, da je gospodarski subjekt, primerljiv s finskim investicijskim skladom, ki na Finskem ni zavezanec za plačilo davka od ustvarjenih dohodkov od najemnin in kapitalskih dobičkov. Vlagateljica naj bi bila zaradi svojih lastnosti na podlagi objektivne presoje v skladu s sodno prakso Sodišča v glavnem primerljiva s finskim investicijskim skladom.

Vprašanja v vlogi za izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča

14. Ali je treba vlagateljico v okoliščinah, predstavljenih v vlogi, šteti za sklad, ki je primerljiv s finskim investicijskim skladom v smislu člena 3 zakona o davku od dohodkov in oproščen davka od dohodkov na podlagi člena 20 tega zakona?
15. Ali je vlagateljica na Finskem zavezanka za plačilo davka od dohodkov od najemnin in dobičkov od odsvojitve nepremičnin in delnic nepremičninskih delniških družb, ki so bili ustvarjeni na Finskem?

Sklep davčne uprave z dne 13. junija 2019 o vnaprejšnjem davčnem stališču za davčni leti 2019 in 2020

16. Davčna uprava je v vnaprejšnjem davčnem stališču, izdanem za davčno leto 2019, zavzela stališče, da je mogoče izhajati iz tega, da je vlagateljica v okoliščinah, predstavljenih v vlogi, po svojih bistvenih lastnostih primerljiva s finskim investicijskim skladom v smislu člena 3(4) zakona o davku od dohodkov in da se na podlagi člena 20(1) zakona o davku od dohodkov lahko šteje, da je oproščena davka od dohodkov. Vlagateljica naj na Finskem ne bi bila zavezanka za plačilo davka od dohodkov od najemnin in dobičkov od odsvojitve nepremičnin in delnic nepremičninskih delniških družb, ki so bili ustvarjeni na Finskem.
17. Davčna uprava je v zvezi s tem ugotovila, da je mogoče izhajati iz tega, da je sklad „A“ SCPI v okoliščinah, predstavljenih v vlogi, na podlagi davčne zakonodaje, ki je veljala v davčnem letu 2019, ob upoštevanju členov 49 in 63 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zadevne sodne prakse Sodišča in nacionalne sodne prakse, po svojih funkcionalnih lastnostih primerljiv z investicijskim skladom v smislu člena 3(4) zakona o davku od dohodkov. Dohodki od najemnin in dobički od odsvojitve nepremičnin in delnic nepremičninskih delniških družb, ki jih je vlagateljica v davčnem letu 2019 ustvarila na Finskem, naj bi bili zato na podlagi člena 20(1), točka 2, zakona o davku od dohodkov oproščeni davka.
18. Davčna uprava je v vnaprejšnjem davčnem stališču, izdanem za davčno leto 2020, zavzela stališče, da je treba izhajati iz tega, da je vlagateljica v okoliščinah, predstavljenih v vlogi, po svojih bistvenih lastnostih primerljiva s finsko pravno osebo v smislu člena 3, točka 4, zakona o davku od dohodkov in da se na podlagi člena 20a(1) zakona o davku od dohodkov šteje za zavezanko za plačilo davka od ustvarjenih dohodkov. Meni, da je vlagateljica na Finskem zavezanka za plačilo davka od dohodkov od najemnin in dobičkov od odsvojitve nepremičnin in delnic nepremičninskih delniških družb, ki so bili ustvarjeni na Finskem.
19. Davčna uprava je v zvezi z vnaprejšnjim davčnim stališčem, izdanim za davčno leto 2020, ki ga je vlagateljica izpodbijala, ugotovila, da je primerljivost vlagateljice z domačo delniško družbo razvidna tudi iz brošure o skladu, ki je priloga k vlogi. Dobiček sklada naj bi se lastnikom deležev izplačal samo, če tako sklene skupščina. Vlagateljica naj bi bila investicijsko podjetje s spremenljivim kapitalom, zaradi česar naj ne bi izpolnjevala pogojev za pravno obliko posebnega sklada, ustanovljenega s pogodbo, kot to zahteva člen 20a(4) zakona o davku od dohodkov.
20. Zato naj bi se dohodki od najemnin in dobički od odsvojitve nepremičnin in delnic nepremičninskih delniških družb, ki jih je vlagateljica v davčnem letu 2020 ustvarila na Finskem, na podlagi člena 10, točke 1, 6 in 10, zakona o davku od dohodkov, na Finskem šteli za obdavčljivi dohodek.

Povzetek bistvenih trditev strank

21. Vlagateljica meni, da je člen 20a zakona o davku od dohodkov v nasprotju s pravom Unije, ker določa, da se za posebne sklade štejejo samo skladi s sedežem v EU, ki so ustanovljeni s pogodbo. Vlagateljica naj bi bila na način, predstavljen v vlogi za izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča, gospodarski subjekt, ki je v vseh ozirih primerljiv s finskim investicijskim skladom. Edina razlika med njima naj bi bila, da je bila vlagateljica v skladu z zahtevami francoskega zakona o investicijskih skladih ustanovljena kot družba, medtem ko so investicijski skladi na podlagi finskega zakona o investicijskih skladih ustanovljeni s pogodbo.
22. Kot naj bi bilo navedeno v odločbi davčne uprave, ki se nanaša na leto 2019, naj bi bila vlagateljica po svojih funkcionalnih lastnostih primerljiva s finskim investicijskim skladom. Sprememba zakona o davku od dohodkov naj tega ne bi mogla spremeniti.
23. Vlagateljica meni, da člen 20a zakona o davku od dohodkov pomeni prepovedano državno pomoč za finske sklade, ker lahko ti, ker so ustanovljeni s pogodbo, uveljavljajo davčno oprostitvev, medtem ko so tuji skladi v obliki družbe ali vzajemnega sklada na Finskem zavezanci za plačilo davka od dohodkov, in to ne glede na to, da naj bi šlo objektivno gledano za enake sklade.
24. Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö (organ za varstvo pravic davčnih upravičencev, Finska) je navedel, da je neposredno obdavčevanje v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča sicer v pristojnosti držav članic, vendar morajo slednje svoje pristojnosti izvrševati ob spoštovanju prava Unije (na primer sodba v zadevi C-632/13, točka 28). Ker naj oblike delovanja kolektivnih naložbenih podjetij in obdavčitev njihovih dohodkov na ravni Unije ne bi bile harmonizirane, naj bi imele države članice pravico določiti različne nacionalne zahteve za oblike delovanja kolektivnih naložbenih podjetij in njihovo delovanje. Države članice naj bi imele tudi pravico različno obdavčiti različne oblike delovanja kolektivnih naložbenih podjetij. Vlagateljica naj ne bi izpolnjevala pogojev iz člena 20a(4) zakona o davku od dohodkov za davčno oprostitvev posebnih skladov, ustanovljenih s pogodbo.

Nacionalne določbe in zakonodajno gradivo

Nacionalne določbe, ki veljajo v davčnem letu 2020

25. V skladu s členom 3, točka 4, Tuloverolaki (zakon o davku od dohodkov, kakor je bil spremenjen z zakonom o spremembi št. 528/2019) so pravne osebe v smislu tega zakona med drugim delniške družbe, investicijski skladi in posebni skladi.
26. V skladu s členom 9(1), točka 2, zakona o davku od dohodkov so fizične osebe, ki med davčnim letom niso imele stalnega prebivališča na Finskem, in tuje pravne osebe zavezanke za plačilo davka od dohodkov, ki so jih prejele na Finskem (omejena davčna obveznost).

27. V skladu s členom 10, točka 1, zakona o davku od dohodkov so dohodki, ustvarjeni na Finskem, med drugim dohodki od nepremičnin, ki so na Finskem, ali od prostorov, ki so v lasti zaradi imetništva delnic v finski stanovanjski ali drugi delniški družbi oziroma zaradi članstva v stanovanjski ali drugi zadrugi.
28. V skladu s členom 10, točka 6, zakona o davku od dohodkov so dohodki, ustvarjeni na Finskem, med drugim dividende, presežki, ustvarjeni z zadrugo, in drugi s tem primerljivi dohodki, ki so bili pridobljeni od finske delniške družbe, zadruge ali druge pravne osebe, in deleži v dohodkih finske skupine.
29. V skladu s členom 10, točka 10, zakona o davku od dohodkov so dohodki, ustvarjeni na Finskem, med drugim dobički, pridobljeni z odsvojitvijo nepremičnine, ki je na Finskem, ali delnic ali deležev v finski stanovanjski delniški družbi, drugi delniški družbi ali zadrugi, katere skupno premoženje je v več kot 50 odstotkih sestavljeno iz ene ali več nepremičnin, ki so na Finskem.
30. V skladu s členom 20a(1) zakona o davku od dohodkov (kakor je bil spremenjen z zakonom o spremembi št. 528/2019), ki je začel veljati v začetku leta 2020, so investicijski skladi v smislu člena 2(1), točka 2, iz poglavja 1, Sijoitusrahastolaki (213/2019, zakon o investicijskih skladih št. 213/2019) ali z njimi primerljivi tuji odprti investicijski skladi, ustanovljeni s pogodbo, ki imajo vsaj 30 lastnikov deležev, oproščeni davka od dohodkov.
31. V skladu s členom 20a(2) zakona o davku od dohodkov določbe odstavka 1 o davčni oprostitvi investicijskih skladov veljajo tudi za posebne sklade v smislu člena 1(2) iz poglavja 2 Laki vaihtoehdorahastojen hoitajista (162/2014, zakon o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov št. 162/2014) in z njimi primerljive tuje posebne sklade, ustanovljene s pogodbo, če so ti skladi odprtega tipa in imajo vsaj 30 lastnikov deležev.
32. V skladu s členom 20a(4) zakona o davku od dohodkov je pogoj za davčno oprostitvev posebnega sklada v smislu člena 1(2) iz poglavja 2 zakona o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov, oziroma z njim primerljivega tujega posebnega sklada, ustanovljenega s pogodbo, ki svoja sredstva predvsem na način, opredeljen v členu 4 iz poglavja 16a navedenega zakona, vlaga v nepremičnine in nepremičninske vrednostne papirje, da ta lastnikom svojih deležev vsako leto izplača vsaj tri četrtine dobička poslovnega leta, brez upoštevanja nerealiziranih povečanj vrednosti.
33. V skladu s členom 20a(7) zakona o davku od dohodkov, če je investicijski sklad ali posebni sklad sestavljen iz enega ali več delnih skladov, za delni sklad veljajo določbe o investicijskem ali posebnem skladu.

Zakonodajno gradivo v zvezi s členom 20a zakona o davku od dohodkov

34. V vladnem predlogu zakona HE 304/2018 vp so podrobneje pojasnjene določbe o pogojih za davčne oprostitve investicijskih in posebnih skladov. Določbe o

davčnih oprostitvah so bile sprejete pozneje s členom 20a zakona o davku od dohodkov, kakor je bil spremenjen z zakonom o spremembi št. 528/2019.

35. V oddelku 2.3.2 vladnega predloga zakona je navedeno, da davčna obravnava tujih investicijskih skladov v zakonu o davku od dohodkov ali v Lähdeverolaki (zakon o pri viru odtegnjenem davku) pred sprejetjem zakona o spremembi sploh ni bila urejena. O davčni obravnavi naj bi se odločalo v vsakem primeru posebej, na podlagi razlage načela prostega pretoka kapitala v EU in vprašanja, katere okoliščine je treba upoštevati pri izenačevanju tujih gospodarskih subjektov z domačimi gospodarskimi subjekti. Nacionalna ureditev davčne obravnave investicijskih skladov naj bi bila nasploh zelo skopa, kar naj bi morebiti vplivalo na to, da se je tuje sklade v veliki večini primerov izenačevalo z nacionalnimi investicijskimi skladi. Na podlagi sodne prakse EU naj bi se zdelo, da se pri presoji različne davčne obravnave upoštevajo samo razlogi za razlikovanje iz nacionalne davčne zakonodaje, zaradi česar naj na primer lastnosti investicijskega ali posebnega sklada, določene v nacionalni zakonodaji o investicijskih skladih, pri presoji možnosti izenačitve ne bi bile pomembne. Vendar naj na podlagi nacionalne sodne prakse in sodne prakse Sodišča Evropske unije ne bi bilo jasno, katere okoliščine se upoštevajo pri presoji primerljivosti. Na podlagi sodne prakse Sodišča pa naj bi izgledalo, da majhne razlike pri pravni obliki ali razlike pri davčni obravnavi v državi sedeža tujega investicijskega sklada ne zadostujejo za objektivno razlikovanje pri presoji primerljivosti. V sodni praksi naj bi se izrecno poudarjala davčna obravnava investicijskega sklada in ne davčna obravnava vlagatelja.
36. V oddelku 3.2 je navedeno, da je namen vladnega predloga zakona upoštevati potrebo po spremembi davčne zakonodaje, ki je razvidna iz predlogov za spremembo zakonodaje o investicijskih skladih. Njegov namen naj bi bil tudi zagotoviti jasnost v položajih, v katerih je tuji sklad pri obdavčitvi izenačen s finskim investicijskim skladom ali posebnim skladom, ki je oproščen davka, in s tem izboljšati predvidljivost obdavčitve in pravno varnost ter zmanjšati upravno breme.
37. V veljavnem zakonu o davku od dohodkov naj pojem investicijskega sklada ne bi bil opredeljen, kar naj bi privedlo do tega, da je bilo treba merila za primerljivost določiti pri obdavčevanju v praksi in v sodni praksi. Ker naj bi bila sedanja nacionalna davčna določba zastavljena zelo splošno, naj bi bila posledica tega lahko, da se tuji skladi lažje izenačujejo s finskimi investicijskimi skladi. Finski investicijski skladi ali posebni skladi naj v tujini ne bi bili nujno deležni take obravnave ali pa naj bi se zanje lahko uporabljala strožja ureditev kot za tuje sklade, kar naj bi bilo z vidika konkurenčne nevtralnosti lahko problematično. Namen vladnega predloga zakona naj bi bil izenačiti nacionalne in tuje sklade v tem oziru.
38. Pri obdavčitvi na Finskem naj bi bilo treba na splošno izhajati iz tega, da je davčna obravnava odvisna od pravne oblike investicijskega instrumenta. Namen predloga zakona naj ne bi bil spremeniti to predpostavko. Finski investicijski

skladi in posebni skladi naj bi bili konstrukti, ustanovljeni s pogodbo, namen vladnega predloga zakona pa naj bi bil precizirati davčne določbe le glede nacionalnih in tujih skladov, ustanovljenih s pogodbo.

39. V oddelku 3.3 se ugotavlja, da namen te določbe ni odstopiti od predpostavke, iz katere je treba pri obdavčitvi na Finskem na splošno izhajati, v skladu s katero je davčna obravnava odvisna od pravne oblike. Ni namen razširiti uporabo določbe o davčni oprostitvi na druge pravne oblike kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje v tujini. Torej naj se ne bi predlagalo, da se ta določba uporablja za druge oblike kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot pa za tiste, ki so ustanovljeni s pogodbo, in še za te oblike naj bi se uporabljala samo ob izpolnitvi predpisanih pogojev.
40. Ob upoštevanju načela prostega pretoka kapitala iz PDEU naj nacionalnih in tujih investicijskih skladov pri obdavčitvi ne bi bilo mogoče obravnavati različno. V enakem položaju, v katerem je nacionalni investicijski sklad oproščen davka, naj se tudi od dividend, izplačanih tujemu investicijskemu skladu, ne bi smelo obračunati pri viru odtegnjenega davka. Vendar naj bi bilo treba glede na to, da je v primerih izenačevanja potrebna razlaga, in glede na s tem povezano upravno breme precizirati davčne določbe za investicijske sklade. S tem naj bi se pojasnilo tudi, v katerih položajih je mogoče tuji sklad izenačiti s finskim investicijskim skladom ali posebnim skladom. Zahtevki za vračilo pri viru odtegnjenega davka naj bi imeli tudi fiskalni pomen.
41. Na Finskem naj bi obdavčitev temeljila na pravni obliki investicijskega instrumenta. Finski investicijski skladi naj bi bili konstrukti, ustanovljeni s pogodbo, ki naj ne bi bili samostojne pravne osebe, ampak premoženjska masa, katere davčna oprostitvev naj bi bila posebej urejena. Tuje investicijske sklade naj bi bilo mogoče pri obdavčitvi, predvsem zaradi njihove pravne oblike, enačiti s finskimi delničnimi družbami.
42. V poročilu VaVM 34/2018 finančnega odbora je med drugim navedeno, da se je odbor seznanil s tem, da v vladnem predlogu zakona niso bili upoštevani tuji investicijski skladi v smislu Direktive o investicijskih skladih (KNPVP) in vzajemni skladi. Davčna oprostitvev naj bi bila oblikovana le za investicijske in posebne sklade, ustanovljene s pogodbo, ker se lahko na Finskem skladi ustanavljajo izključno s pogodbo. Za davčno obravnavo investicijskih družb in vzajemnih skladov je tako v razmerju do prava EU še vedno potrebna razlaga.
43. Vendar je odbor presodil, da je vladni predlog zakona tudi v tem smislu utemeljen, ker se finska davčna zakonodaja s predlaganimi spremembami prilagaja tako, da je mogoče izhajati iz tega, da izpolnjuje zahteve iz dosedanje sodne prakse Sodišča glede davčne obravnave tujih skladov, ki jih je treba izenačiti s finskimi investicijskimi ali posebnimi skladi. Pomembno naj bi bilo tudi, da se podlage za obdavčitev na Finskem v čezmejnih položajih ne omejujejo po nepotrebnem.

Upoštevno pravo Unije

Pogodba o delovanju Evropske unije

44. V skladu s členom 49, prvi odstavek, PDEU se v okviru določb, navedenih v nadaljevanju, omejitve glede pravice do ustanavljanja za državljane ene države članice na ozemlju druge države članice prepovejo. Ta prepoved se uporablja tudi za omejitve pri ustanavljanju agencij, podružnic ali hčerinskih družb državljanov katere koli države članice s sedežem na ozemlju katere koli države članice.
45. V skladu s členom 63(1) PDEU so v okviru določb tega poglavja prepovedane vse omejitve pretoka kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.
46. V skladu s členom 65(1)(a) PDEU člen 63 ne posega v pravice držav članic, da uporabljajo ustrezne predpise svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na prebivališče ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital.
47. V skladu s členom 65(3) PDEU ukrepi in postopki iz odstavkov 1 in 2 ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil iz člena 63.

Sodna praksa Sodišča

48. Predmet sodbe Sodišča v zadevi C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy* je bila pravica do ustanavljanja v smislu člena 43 ES (zdaj člen 49 PDEU). Predložitveno sodišče je s svojim vprašanjem prosilo za pojasnilo, ali je treba člene 43 in 48 ES ter 56 in 58 ES razlagati tako, da je za namene uresničitve temeljnih svoboščin, ki jih ti zagotavljajo, delniško družbo ali investicijski sklad finskega prava in družbo SICAV (investicijska družba s spremenljivim kapitalom) luksemburškega prava treba šteti kot primerljive, čeprav finsko pravo ne pozna oblike družbe, ki bi bila popolnoma izenačena z družbo SICAV, in tudi ob upoštevanju tega, da družbe luksemburškega prava SICAV ni na seznamu družb iz člena 2(a) Direktive št. 90/435, s katero je usklajena finska zakonodaja glede davka, odtegnjenega pri viru, ki se uporablja v obravnavanem primeru, in da je družba SICAV po notranji davčni zakonodaji Velikega vojvodstva Luksemburg oproščena davka od dohodkov. Ali naj bi bilo v teh okoliščinah v nasprotju z zgoraj navedenimi členi Pogodbe ES, če SICAV s sedežem v Luksemburgu, prejemnica dividend, na Finskem ni oproščena plačila davka od prejetih dividend, ki je odtegnjen pri viru?
49. Sodišče je v točki 50 sodbe navedlo, da je treba, prvič, poudariti, da okoliščina, da v finskem pravu ne obstaja vrsta družbe, ki bi imela enako pravno obliko kot družba vrste SICAV luksemburškega prava, ne more upravičiti drugačnega obravnavanja, če bi to – ker pravo družb držav članic ni bilo v celoti usklajeno na ravni Skupnosti – odvzelo polni učinek svobodi ustanavljanja.

50. Sodišče je v točki 55 sodbe ugotovilo, da v teh okoliščinah razlike med družbo vrste SICAV luksemburškega prava in delniško družbo finskega prava, ki jih navajata finska in italijanska vlada, ne zadoščajo za objektivno razlikovanje glede oprostitve plačila pri viru odtegnjenega davka od prejetih dividend. Zato naj ne bi bilo več treba preizkusiti, koliko so razlike med družbo vrste SICAV luksemburškega prava in finskim investicijskim skladom, ki jih navajata navedeni vladi, upoštevne za nastanek take objektivne razlike v položaju.
51. Sodišče je v točki 56 sodbe navedlo še, da iz tega sledi, da različno obravnavanje družb vrste SICAV nerezidentk in delniških družb rezidentk glede oprostitve plačila pri viru odtegnjenega davka od dividend, ki so jih prejele od družb rezidentk, pomeni omejitev svobode ustanavljanja, ki je načelno prepovedana s členoma 43 ES in 48 ES.
52. Sodišče je tako v združenih zadevah od C-338/11 do C-347/11, *Santander Asset Management*, ki so se nanašale na francoski pri viru odtegnjeni davek, kot tudi v zadevi C-190/12, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company*, ki se je nanašala na poljski pri viru odtegnjeni davek, presodilo, da je pri viru odtegnjeni davek od dividend v državi vira v nasprotju s členom 63 PDEU, saj so tuji investicijski skladi, ki so v objektivno primerljivem položaju, deležni manj ugodne davčne obravnave kot domači investicijski skladi.
53. Sodišče je v zadevi C-156/17, *Köln-Aktienfonds Deka*, ki se je nanašala na vračilo nizozemskega davka od dividend, v točki 55 sodbe navedlo, da pa lahko nacionalna zakonodaja, ki se brez razlikovanja uporablja za gospodarske subjekte rezidente in gospodarske subjekte nerezidente, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala. Iz sodne prakse Sodišča naj bi namreč izhajalo, da lahko celo razlikovanje, ki temelji na objektivnih merilih, *de facto* v slabši položaj postavlja čezmejne primere. Sodišče je v točki 56 dodalo, da je tako, če nacionalna zakonodaja, ki brez razlikovanja velja za gospodarske subjekte rezidente in nerezidente, davčno ugodnost pridrži za položaje, v katerih gospodarski subjekt izpolnjuje pogoje ali obveznosti, ki so po svoji naravi ali *de facto* specifični za nacionalni trg, tako da lahko le gospodarski subjekti, ki so prisotni na nacionalnem trgu, izpolnjujejo te pogoje, gospodarski subjekti nerezidenti, ki so primerljivi, pa jih navadno ne izpolnjujejo.
54. Predložitveno sodišče meni, da neposredni odgovor na vprašanje, postavljeno v obravnavani zadevi, ni razviden niti iz zgoraj navedenih niti iz drugih odločitev Sodišča.

Nujnost vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

55. Hallinto-oikeus (upravno sodišče) mora odgovoriti na vprašanje, ali je treba vlagateljico pri obdavčitvi za leto 2020 izenačiti s finskimi investicijskimi skladi, ki so oproščeni davka od dohodkov, tako, da vlagateljica ni zavezanka za plačilo davka od dohodkov od najemnin in kapitalskih dobičkov, ki so bili ustvarjeni na

Finskem, ali pa je zavezanka za plačilo pri viru odtegnjenega davka za zadevne dohodke, ustvarjene na Finskem.

56. V skladu z vnaprejšnjim davčnim stališčem davčne uprave, vlagateljice, ki jo je treba pri obdavčitvi za davčno leto 2019 izenačiti s finskim investicijskim skladom, ki je oproščen plačila davka od dohodkov, na podlagi člena 20a zakona o davku od dohodkov, ki je začel veljati v začetku leta 2020, ni mogoče šteti za investicijski sklad, ki je oproščen davka od dohodkov, in mora zato za svoj dohodek, ustvarjen na Finskem, plačati pri viru odtegnjeni davek.
57. V obravnavani zadevi je treba razložiti, ali je nacionalna določba člena 20a zakona o davku od dohodkov v nasprotju s členi 49, 63 in 65 PDEU, ker so v skladu z navedeno zakonsko določbo s finskimi investicijskimi skladi, ki so oproščeni davka od dohodkov, izenačeni izključno tuji odprti investicijski skladi, ustanovljeni s pogodbo, zaradi česar na primer investicijskih skladov v obliki družbe, kakršna je vlagateljica, po spremembi zakona ni več mogoče enačiti s finskimi investicijskimi skladi, ki so oproščeni davka. V skladu s finko zakonodajo o investicijskih skladih je mogoče investicijske sklade ustanovljati samo s pogodbo.
58. Hallinto-oikeus (upravno sodišče) ni znana nobena predhodna odločba Sodišča o razlagi členov 49, 63 in 65 PDEU glede zgoraj opisanega vprašanja.
59. „A“ SCPI in organu za varstvo pravic davčnih upravičencev je bila v postopku vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču priznana pravica do izjave.

Vmesni sklep Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih) o vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču Evropske unije

60. Hallinto-oikeus (upravno sodišče) je sklenilo prekiniti nadaljnji postopek in pri Sodišču Evropske unije na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe glede razlage členov 49, 63 in 65 PDEU. Predlog za sprejetje predhodne odločbe je potreben za rešitev zadeve, ki jo obravnava Hallinto-oikeus (upravno sodišče).

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člene 49, 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, v skladu s katero je mogoče s finskimi investicijskimi skladi, ki so oproščeni davka od dohodkov, izenačiti izključno tuje odprte investicijske sklade, ustanovljene s pogodbo, zaradi česar so tuji investicijski skladi, ki po svoji pravni obliki niso ustanovljeni s pogodbo, na Finskem zavezanci za plačilo pri viru odtegnjenega davka, čeprav med njimi in finskimi investicijskimi skladi v ožjem smislu ni drugih pomembnih objektivnih razlik?

Hallinto-oikeus (upravno sodišče) bo v obravnavani zadevi dokončno odločilo, ko bo prejelo predhodno odločbo Sodišča o zgoraj navedenem vprašanju.

Pritožba

V skladu s členom 108 Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki (zakon o upravnih sodiščih) ni mogoče vložiti pritožbe samo zoper ta sklep.

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT